

Teza: kara łączna

Zgodnie z treścią przepisu art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Nie ulega wątpliwości, iż literalna treść przepisu statuuje obowiązek każdorazowego wymierzania kar jednostkowych za określone przewinienia i następnie - kary łącznej, nie pozostawiając procedury swobodnemu uznaniu sądu.

Sygn. akt WO - 123/16

ORZECZENIE

z dnia 27 października 2016 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w

Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Jacek Klimowicz (sprawozdawca)

SWSD Magdalena Śniegula

Protokolant: Kamila

Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego M. J. po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego R. K.

obwinionego o to, że:

1)

co najmniej w okresie od dnia 29 kwietnia 2009 r. do dnia 2 listopada 2015 r., pomimo przyjęcia zlecenia od A. M. i M. M. w sprawie o odszkodowanie przeciwko notariuszowi W. W., nie wytoczył przeciwko niemu powództwa, ani nie sporządził opinii dla klientów w przedmiocie braku podstaw do wystąpienia na drogę sądową;

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

2)

co najmniej w okresie od dnia 29 kwietnia 2009 r. do dnia 2 listopada 2015 r., pomimo żądań klientów A. M. i M. M. nie udzielał im informacji o przebiegu sprawy lub udzielał informacji nie polegających na prawdzie;

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

3)

co najmniej w okresie od 27 października 2015 r. do dnia 2 listopada 2015 r. pomimo żądań klientów A. M. i M. M. nie wydał klientom na ich wnioski otrzymanych od nich dokumentów oraz pism procesowych, wniosku egzekucyjnego wraz z dowodem złożenia w kancelarii komorniczej i orzeczeń w prowadzonej sprawie,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 46 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

4)

pomimo upływu w dniu 8 grudnia 2015 r. wyznaczonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie J. K. terminu do złożenia wyjaśnień w sprawie - nie złożył tychże wyjaśnień,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

wraz z wnioskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie J. K. o wydanie orzeczenia bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z obwinionym kary dyscyplinarnej

na skutek odwołania Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 2016 r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt. OSD/KR/9/16

orzeka:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt.

OSD/KR/9/16 w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania;

2.

rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1.100,00 zł (jeden tysiąc sto złotych) pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Krakowie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. akt R 98/15/6 Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie wszczął dochodzenie w sprawie radcy prawnego R. K., zaś 1 marca 2016 r. skierował wniosek o ukaranie obwinionego za przewinienia wymienione w sentencji orzeczenia z jednoczesnym wnioskiem o wymierzenie radcy prawnemu uzgodnionej z nim kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas 3 miesięcy oraz orzeczenie zakazu sprawowania patronatu przez okres 5 lat.

Orzeczeniem z dnia 27 kwietnia 2016 r, sygn. akt OSD/KR 9/16 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie uznał radcę prawnego R. K. winnym tego, że:

- co najmniej w okresie od dnia 29 kwietnia 2009 r. do dnia 2 listopada 2015 r., pomimo przyjęcia zlecenia od A. M. i M. M. w sprawie o odszkodowanie przeciwko notariuszowi W. W., nie wytoczył przeciwko niemu powództwa, ani

nie sporządził opinii dla klientów w przedmiocie braku podstaw do wystąpienia na drogę sądową tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego

w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały

Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

- co najmniej w okresie od dnia 29 kwietnia 2009 r. do dnia 2 listopada 2015 r., pomimo żądań klientów A. M. i M. M. nie udzielał im informacji
o przebiegu sprawy lub udzielał informacji nie polegających na prawdzie tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.
o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;
- co najmniej w okresie od 27 października 2015 r. do dnia 2 listopada 2015 r. pomimo żądań klientów A. M. i M. M. nie wydał klientom na ich wniosek otrzymanych od nich dokumentów oraz pism procesowych, wniosku egzekucyjnego wraz z dowodem złożenia w kancelarii komorniczej i orzeczeń w prowadzonej sprawie tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 oraz art. 46 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;
- pomimo upływu w dniu 8 grudnia 2015 r. wyznaczonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie J. K. terminu do złożenia wyjaśnień w sprawie - nie złożył tychże wyjaśnień tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.;

za co, zgodnie z wnioskiem Rzecznika Dyscyplinarnego, wymierzył obwinionemu na podstawie art. 335 § 1 K.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas 3 miesięcy oraz orzeczenie zakazu sprawowania patronatu przez okres 5 lat.

Odwołanie od powyższego orzeczenia wywiódł Minister Sprawiedliwości zaskarżając je w całości i zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

1)

art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, polegająca# na niewymierzeniu obwinionemu kar za poszczególne przewinienia dyscyplinarne oraz kary łącznej,

2)

obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 335

§ 1 K.p.k. i art. 343 § 7 K.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez uwzględnienie wniosku

o wydanie na posiedzeniu orzeczenia skazującego

1 uwzględnienie uzgodnionej z obwinionym kary, mimo braku podstaw do uwzględnienia wniosku.

Końcowo wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie Ministra Sprawiedliwości zasługuje na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w całości podziela zarzuty odwołania w zakresie, w jakim dotyczą one wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości naruszeń prawa materialnego i procesowego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Nie ulega wątpliwości, iż literalna treść przepisu statuuje obowiązek każdorazowego wymierzania kar jednostkowych za określone przewinienia i następnie - kary łącznej, nie pozostawiając procedury swobodnemu uznaniu sądu. Tymczasem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie w orzeczeniu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w pkt I uznał obwinionego radcę prawnego R. K. winnym zarzucanych mu przewinień zaś w pkt II orzekł, uwzględniając wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, uzgodnioną z obwinionym karę łączną za w/ w przewinienia, tj. karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na okres 3 miesięcy oraz karę dodatkową w postaci zakazu sprawowania patronatu na okres lat 5. Analiza powyższego rozstrzygnięcia wskazuje, iż Sąd I instancji orzekł karę łączną bez uprzedniego wymierzenia obwinionemu kar jednostkowych za poszczególne przewinienia, do

czego wprost obliguje art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych. Wymierzenie samej kary łącznej bez podania kar jednostkowych uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia o karze w zakresie jej współmierności w kontekście dyrektyw płynących z art. 53 K.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2 ustawy o radcach prawnych i w tym zakresie podlega uchyleniu i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Wobec powyższego zasadny okazał się również zarzut dotyczący naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania w postaci art. 335 § 1 K.p.k. i art. 343 § 7 K.p.k.

w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych polegający na uwzględnieniu wniosku o wydanie na posiedzeniu orzeczenia skazującego i uwzględnienie uzgodnionej z obwinionym kary. Procedura przewidziana w art. 355 § 1 K.p.k. i art. 343 § 7 K.p.k., który stosuje się z odesłania

na mocy art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, jasno wskazuje na możliwość uwzględnienia wniosku oskarżyciela w przedmiocie wydania na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, jednakże, podobnie jak przepis art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych nie przewiduje możliwości wymierzenia kary łącznej bez wymierzania kar jednostkowych za poszczególne czyny.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono w oparciu o przepis art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz § 3 ust. 2 uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.